

domsforholdene. De kommunale Forhold har stadig givet Anledning til Stridigheder, ja, endog til Processer, og selv i den allersidste Tid har jeg haft Lejlighed til at se, hvorledes Bilagvedrørende Spørgsmaal, der angaar de kommunale Forhold ude paa Amager, navnlig i Taarnby Kommune, svulmer op til tykke Pakker. Det er ganske urimeligt at fortsætte saaledes, vi maa søge hurtigst muligt at skaffe ordnede Tilstande derude.

Dernæst skal undersøges, om det foreliggende Forslag virkelig opfylder det Krav at faa Forholdene ordnet, saaledes at man bliver fri for at skulle spille Tid med at strides om disse Spørgsmaal i Fremtiden. Jeg mener, at det, der foreslaas her, er bedre end den nuværende Tilstand. Men selv om vi vedtager det foreliggende Forslag, vil Forholdene aligevel være anderledes derude, end de, saa vidt mig bekendt, er i nogen anden Kommune her i Landet. Hvis dette Forslag vedtages, vil Stillingen være den, at egentlig hele Saltholmen hører til Taarnby Kommune, Taarnby Kommune faar alle de kommunale Forpligtelser, der medfører Udgifter, hvorimod Indtægterne fra Saltholmen ikke udelukkende skal gaa til Taarnby Kommunes Kasse, men skal fordeles paa de tre Kommuner derude. I Øjeblikket er Stillingen vel nok den, at de Indtægter, som Taarnby Kommune kan faa fra Saltholmen, vil være i Stand til at dække eller maaske endog rigeligt vil dække de Udgifter, som er forbundne med, at Saltholmen hører til Taarnby. Men ingen ved, hvorledes Stillingen vil blive i Fremtiden, og jeg havde ønsket — og det tror jeg ogsaa havde været det bedste for alle Parter — at man kommunalt havde kunnet træffe en Ordning lig den, man har været nedsat, at hele Øen Saltholmen hørte til en bestemt Kommune og betalte sine Skatter, enten det var et lille eller et stort Beløb, til denne Kommune, og at til Gængæld havde denne Kommune Forpligtelse til at afholde alle Udgifter. Jeg bebryder ingenlunde det Udvalg, der har været nedsat, at det ikke er kommet til dette Resultat, thi i dette Udvalg har der jo været Repræsentanter for de forskellige Kommuner, og jeg gaar ud fra, at naar man ikke har naaet den Ordning, jeg vilde have anset for den simpleste, den bedste, den letteste at arbejde med i Fremtiden, er det, fordi de forskellige Interesser i Kommunerne har gjort sig saadan gældende, at hvis man skulde blive enig — og det har man altsaa tilstræbt —, var det nødvendigt at

lave Forslaget saaledes, som det er blevet her; det er jo unægtelig noget indviklet. Jeg er noget ængstelig for, at det ikke helt vil fjerne Anledningerne til Stridigheder og Uenighed om Forholdene derude, og hvis det ikke er i Stand dertil, har vi ikke helt naaet det, vi gerne skulde naa med det foreliggende Lovforslag. Der skal jo føres en særlig Konto for Saltholmen paa Taarnby Kommunes Regnskab, men jeg gad vide, hvorledes Stillingen vilde blive, hvis der under en eller anden Form kom til at bo mange Mennesker paa Saltholmen, og saa det Budget, Kommunen skal have efter det foreliggende, blevsprængt eller slet ikke kunde holde Stik. Jeg gad vide, hvorledes Forholdene saa vilde forme sig, men det kan man maaske tage sig let i Øjeblikket. Man maa afvente Fremtiden, og hvis der saa virkelig skulde blive saadanne Forhold, maa Lovgivningsmagten tage Spørgsmaalet op paany.

Der er en enkelt Ting, jeg vil nævne. I Lovforslagets § 5 er der med klare Ord givet Staten Ret til at opkræve sine Skatter hos Saltholmens Bestyrelse, som derefter har at skaffe Pengene hos Indehaverne af Saltholms-Hartkoræet. Det er muligt, at Bestemmelserne vedrørende de kommunale Hartkoræsskatter og Ejendomsskylden ogsaa gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen kan henvende sig til Saltholmens Bestyrelse, men jeg er ikke sikker paa det, og i hvert Fald er Bestemmelsen derom ikke saa klar som Bestemmelsen i § 5 vedrørende Statskatter. Forsaa vidt det er Meningen, ønsker jeg, at det kommer til at staa lige saa tydeligt og klart som med Hensyn til Statsskatterne; det vilde være en Fordel. Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, at Kommunerne skal have deres Penge hos Saltholms-Bestyrelsen og ikke skal kræve dem op hos de mange enkelte Ejere. Men da vi nu, efter hvad jeg hørte af den ærede foregaaende Taler, skal have Sagen i Udvalg, kan vi der tage saadanne Smaaspørgsmaal op til Drøftelse.

Den ene Del af Lovforslaget vedrører de kommunale Anliggender, den anden Del vedrører Forholdene mellem Øens Ejere indbyrdes. Og lige saa nødvendigt det er at lovgive med Hensyn til de kommunale Forhold, lige saa nødvendigt er det at lovgive med Hensyn til Ejendomsspørgsmaalet, idet Græsningsretten for manges Vedkommende kun er blevet en Ret til at betale en vis Afgift. Dette gælder f. Eks. alle dem, der bor indenfor Sundby Kommune, og det gælder navnlig alle dem, hvis Ejendomme er saa smaa, at der praktisk talt ikke hører Græsningsret med dertil. Med Hensyn til